

६२●

प्रपञ्चसारसारसङ्ग्रहे

अथ वराहमन्त्रप्रसङ्गात् स्वप्नवाराहीमन्त्रोऽपि कल्पान्तरोक्तोऽत्र लिख्यते-

ईश्वर ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीस्वप्नवाराही देवता । ऐं
बीजम् । ह्रीं शक्तिः । ठठठठ स्वाहा क्रीलकम् । ऐं ह्रत् । नमो वाराहि
शिरः । अघोरे शिरसा । स्वप्ने कवचम् । ठठठठ नेत्रम् । स्वाहा अस्त्रम् ।
एतैरेव पदैः कटिकण्ठगण्डश्रोत्रनेत्रमूर्धसु न्यसेत् । ध्यानम्—

नीलाञ्जनगिरिश्यामां मणिरत्नविभूषिताम् ।
अश्वारूढां च वाराहीं पाशांकुशधरां शिवाम् ॥

कामरूपां महादेवीं सङ्गखेटकधारिणीम् ।
चतुर्भुजां तीक्ष्णदंष्ट्रां दंष्ट्राग्रस्थवसुन्धराम् ॥

दुष्टसंहरणोद्युक्तां साधकानां वरप्रदाम् ।
चिरं निरन्तरं भक्त्या समुपासे सनातनीम् ॥

ऐ ह्रीं नमो वाराहि अघोरे स्वप्ने ठठठठ स्वाहा ॥

इति अष्टादशार्णो मन्त्रः ॥

शृणु नारद तत्त्वेन साधना यादृशी भवेत् ।
सोपवासश्शुचिर्भूत्वा कृष्णस्यैकतमे तिथौ ॥

पूजयेद्देवदेवेशीं नैवेद्यं च निवेदयेत् ।
ततो जपं प्रकुर्वीत अष्टोत्तरसहस्रकम् ॥

समाहितमना भूत्वा ततस्सिद्धश्च साधयेत् ।
भूतं भव्यं भविष्यच्च सर्वं सा वक्ति तस्य च ॥

सा दापयति साध्यस्य स्वप्नेषूक्त्वा मनोगतम् ।

प्रार्थनाप्रकारः --

नमस्ते स्वप्नवाराहि स्वप्ने कथय मे रिपोः ।

महाभयं च जनय भक्ते मयि कृपां कुरु ॥

प्रसह्य पीडयेत् क्षिप्रं यो यथा साध्यते मया ।

पाशवद्वं नुद क्षिप्रं चित्तमाकर्षयांकुशात् ॥

दुःखं वारय खेटेन मदीयमतिदुस्तरम् ।

छिन्धि नः खड्गतो मृत्युं कथयस्व शुभाशुभम् ॥

स्वयमागत्य नः साध्यः प्रणम्याज्ञां करोत्वयम् ।

इति प्रार्थनाप्रकारः ॥

अथ प्रयोगः --

भूर्जे वा ताम्बूलदले वा विद्यामुन्मत्तरसेन वशपदसहितां लिखित्वा हृदये विन्यस्य पुष्पादिनाऽभ्यर्च्य प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा महाज्वालाप्रयोगेण तन्मयं कृत्वा वामपादेनाक्रम्य त्रिसन्ध्यमष्टोत्तरशतं च जपेत् । दिनसप्तकात् वश्यं भवति ।

स्त्रियो(नारी)वा पुरुषो वापि प्राणैरपि धनैरपि ।

यावज्जीवं साधकानां वशीभवति दासवत् ॥

महाभस्माकृतिं वामपादेनाक्रम्य संजपेत् ।

प्रयच्छस्वामुकस्येष्टं स्त्रीरत्नं ग्रामपूर्वकम् ॥

राजानं मोहनं कृत्वा वशयेदवधीरयेत् ।

महाभस्माकृतिं कृत्वा हृदि वामांगुळिर्जपेत् ॥

अष्टोत्तरसहस्रं च स्वप्ने तं भीषयत्यलम् ।

दास्यति ह्यमुकस्येदं सर्वैरपि मनोरथम् ॥

अथ श्रीवाराहीमन्त्रप्रसङ्गात् महावाराहीमन्त्रोऽपि -मन्त्रसारोक्तोत्र
लिख्यते —

धरणीवराह ऋषिः । वृहती छन्दः । वाराही देवता । ग्लौं वीजम् ।
ऐं शक्तिः । ह्रीं कीलकम् । ओं ऐं ग्लौं ओं नमो भगवति वार्ताळि-
वार्ताळि हत् । वाराहि वाराहि वराहमुखि शिरः । अन्धे अन्धिनि नमः
रुन्धे रुन्धिनि नमः शिखा । भञ्जे भञ्जिनि नमः मोहे मोहिनि नमः
कवचम् । सर्वदुष्टप्रदुष्टानां सर्वेषां वाक्चित्तचक्षुर्गुणगतिजिह्वास्तम्भं कुरु कुरु
नेत्रम् । शीघ्रं वश्यं कुरु कुरु अस्त्रम् । ठठठठ हुंफद् स्वाहा इति दिग्बन्धः ॥
ध्यानम् —

वन्दे वाराहवक्त्रां वरमणिमकृटां विद्रुमश्रोत्रभूगां
हारग्रैवेयतुङ्गस्तनभरनमितां पीतकौशेयवस्त्राम् ।
देवीं दक्षोर्ध्वहस्ते मुसलमथ वरं लाङ्गलं वा कपाल
वामाभ्यां धारयन्तीं कुण्डलयकलितां श्यामकां सुप्रसन्नाम् ॥

ओं ऐं ग्लौं ओं नमो भगवति वार्ताळि वार्ताळि वाराहि वाराहि वराहमुखि
वराहमुखि अन्धे अन्धिनि नमः रुन्धे रुन्धिनि नमः भञ्जे भञ्जिनि नमः स्तम्भे
स्तम्भिनि नमः मोहे मोहिनि नमः सर्वदुष्टप्रदुष्टानां सर्वेषां वाक्चित्तचक्षुर्गुण-
गतिजिह्वास्तम्भं कुरु कुरु शीघ्रं वश्यं कुरु कुरु ठठठठ हुंफद् स्वाहा ॥
इति मन्त्रः । निग्रहस्तम्भनप्रधानोऽयं मन्त्रः ॥ मध्यरात्रौ लक्षं जपेत्
पुरश्चरणार्थम् ॥

अथ प्रयोगार्थं पूजा —

क्रौं क्रोधिन्धै नमः । स्तं स्तम्भिन्धै नमः । श्रौं चण्डोच्चण्डाय
इति पार्श्वयोः पुरतश्च समर्चयेत् ॥

पुनर्मातृकाभिस्समर्चयेत् । अथ प्रयोगः —

नारिकेलफल छित्वा तन्मध्ये तिलसंचयम् ।
क्षिपेत्तदास्ये बन्धूककुसुमानि च निक्षिपेत् ॥

मण्डलस्थतिलोर्ध्वे तु संस्थाप्य तदनन्तरम् ।
अस्त्रमन्त्र समुच्चार्य प्रोक्षयेदस्त्रगारिणा ॥

सर्वेषां तु पद कृत्वा साध्यनामोपचृद्धितम् ।

मूलमन्त्रे सर्वेषामिति पदे (पदस्य स्थाने) साध्यनाम संयोजयेदित्यर्थः ॥

मन्त्र ममुच्चरेत्सम्यगसिलाक्षरशोभितम् ।
हलेनाकृष्य वै कण्ठ प्रैरिण क्रुद्धचेतसम् ॥

गुसलेन समाताड्य तर्पथेनालिकाभमा ।
त्रिसप्तस्पर्धरात्रेषु चैव सन्तर्पिता प्रिये ॥

स्तम्भयेदचिरादेव सप्ताहान्नात्र संशयः ।

प्रयोगान्तरम् --

नालिकेरुपयोभिर्ना निजयुक्तजलेन वा ।
त्रिसप्तरात्र सन्तर्प्य तत्क्रोधस्तम्भन भवेत् ।
नमोन्त यजने होमे स्नाहान्त सुरसुन्दरि ॥

जपतर्पणयोः कुर्यात् साधकस्तु नमःपदम् ।
स्तम्भनायेशदिग्भागे निग्रहाय च याम्यके ॥

होमाय विधिगत्कुर्यात् कुण्डं लक्षणयोजितम् ।

प्रयोगान्तरम् --

देवदारुतिलान् लाजान् जुहुयात्स्तम्भहेतवे ।

त्रिसप्तस्वर्धरात्रेषु प्रत्येकं साष्टकं शतम् ॥

हुनेषु साधकेन्द्रो वै मध्ये लीनारिनामकम् ।
ततस्तु किङ्करीभूतः सपत्नो भवति ध्रुवम् ॥

प्रयोगान्तरम्—

सपत्नवेपं संकल्प्य मृदा वा लोहकेन वा ।
संस्थाप्य याम्यकुण्डे तं हुनेल्लाजरजःकणैः ॥

अयुतं संजपेन्मूलं त्रिसप्तक्षणदां युधः ।
त्वद्भांसरक्तमेदोस्थिमज्जाशुक्लानि वैरिणः ॥

योगिन्यो भक्षयन्त्याशु पञ्चमीपादसेविनः ।

अथ यन्त्रम्—

प्रणवं प्रणवेनैव विपरीतं तु वेष्टयेत् ।
ऐभ्यां ग्लौभ्यां ससाध्याभ्यां ठकारेण च वेष्टयेत् ॥

अष्टभिः कुलिशैर्विद्वान् ग्लौं क्षौं वज्रपुटद्वये ।
वज्राष्टकाग्रे तारं च लिखेन्मूलं च तद्बहिः ॥

भूमण्डलं लिखेद्बाह्ये मां च कोणेषु निक्षिपेत् ।
झण्डीशेन समावेष्ट्य चतुष्कैरंकुशैश्च तत् ॥

निरुद्धे तन्निशापिण्डे निक्षिप्यान्तर्गतं यथा ।
संपूज्य निखनेद्रात्रौ गुप्तदेशेषु देवताम् ॥

वाचं क्रोधं रिपुं गर्भं गमनं स्तेनमायतम् ।
दिव्यग्रहनदीसेनां स्तम्भयेत्प्रकटानपि ॥

अस्यार्थः -- प्रथमं प्रणवं विलिख्य तद्बहिः विपरीतलिखितप्रणवेन संवेष्ट्य तद्बहिर्वाग्भवद्वयेन अन्तस्साध्यनामयुक्तेन च तद्बहिर्भूवीजद्वयेन साध्यनामयुक्तेन च प्रणववेष्टनोक्तरीत्या संवेष्ट्य, तद्बहिरमृतवीजेन वेष्टयेत् । तद्बहिः परितः वज्रायुधाटकं विलिख्य तस्य पुटद्वये अन्तरालद्वये ग्लौं इति भूवीजं क्षौं इति नृसिद्धवीजं च एकैकमेकैकस्मिन् पुटे विलिख्य, वज्राष्टकाग्रे प्रणवं च बहिर्मूलमन्त्रेण संवेष्ट्य, तद्बहिश्चतुरश्रकोणेषु श्रीवीजं च तद्बहिरेकादशस्वरेण एकारेणावेष्ट्य, तद्बहिः क्णौ इत्यंकुशचतुष्टयेन वृत्तचतुष्टये संवेष्टयेत् । एवं विलिख्य 'हरिद्रापिण्डे' निक्षिप्य संपूज्य निखनेदिति ॥

इति प्रपञ्चसारसारसंग्रहे गीर्वाण्डविरचिते
द्वाविंशः पटलः ॥

